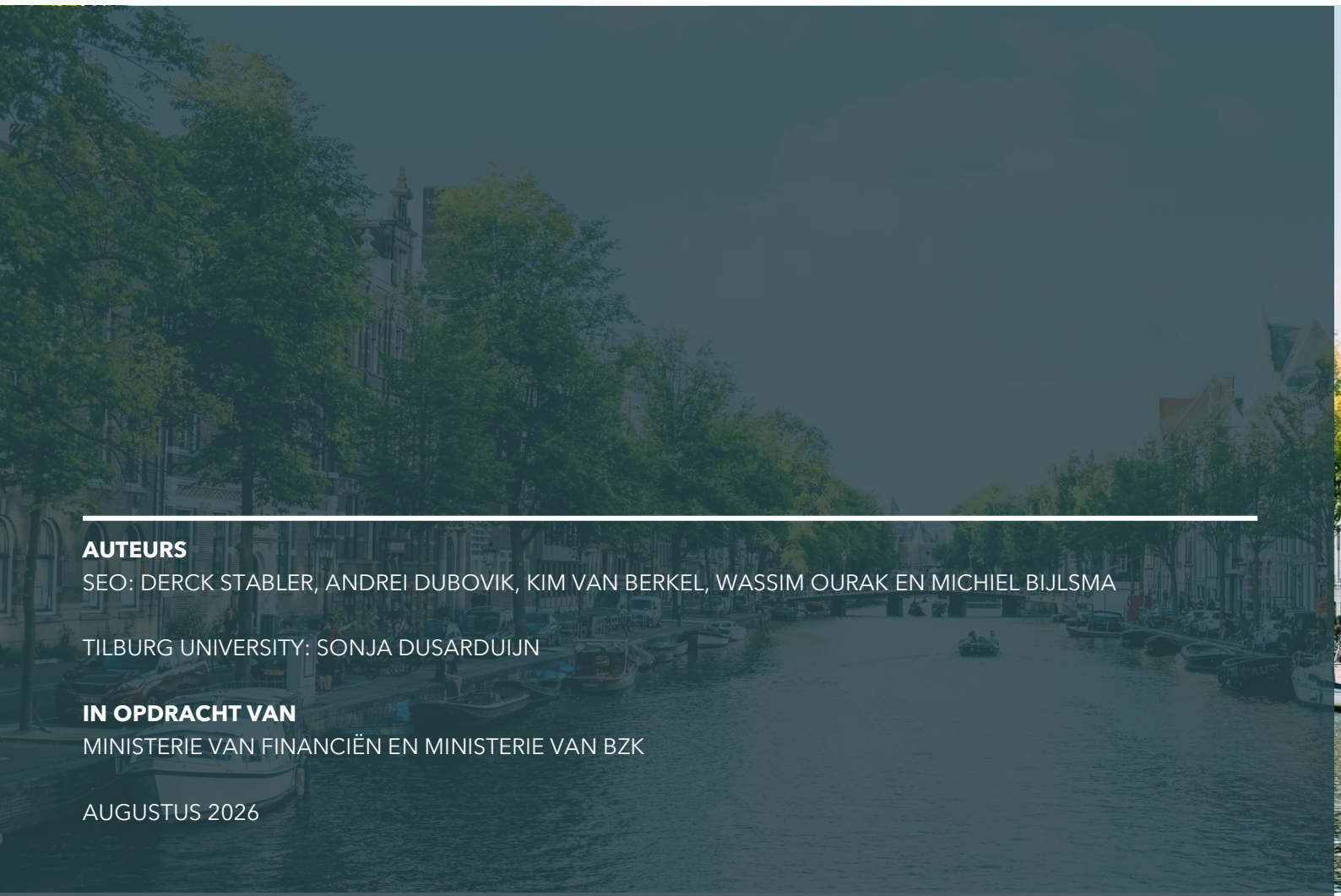
ACTUALISERING EIGENWONINGFORFAIT

HOOFDRAPPORT

seo • economisch onderzoek

AUTEURS
SEO: DERCK STABLER, ANDREI DUBOVIK, KIM VAN BERKEL, WASSIM OURAK EN MICHIEL BIJLSMA

TILBURG UNIVERSITY: SONJA DUSARDUIJN

IN OPDRACHT VAN
MINISTERIE VAN FINANCIËN EN MINISTERIE VAN BZK

AUGUSTUS 2026

Inleiding

De eigen woning heeft een bijzonder karakter in de fiscale wetgeving. De eigenaar-bewoner kan namelijk enerzijds gezien worden als belegger, anderzijds als consument van een duurzaam gebruiksgoed. Als belegger staat tegenover het geïnvesteerde vermogen een beloning in natura in de vorm van woongenot. Deze naturabeloning is gelijk te stellen met een zakelijke huur die de eigenaar-zelfbewoner als huurder had moeten betalen. Met andere woorden: de zakelijke huur die de eigenaar zichzelf *bespaart*. De nadruk valt op het bestedingskarakter (als consument) bij de vergelijking van een eigen woning met het verwerven van duurzame consumptiegoederen, zoals personenauto's, caravans of pleziervaartuigen. Het genot van consumptiegoederen, ook ingeval zij een lange gebruiksduur hebben, wordt niet tot het te belasten inkomen van de gebruiker gerekend aangezien het een besteding van inkomen betreft.

Het eigenwoningforfait is een percentage van de WOZ-waarde dat de hoogte van het inkomen uit de eigen woning beschrijft. Het inkomen binnen het eigenwoningforfait is gebaseerd op de vergelijking met de belegger. Het inkomen bestaat volgens de wet uit de geschatte huurprijs in lege staat (een zakelijke huur), verminderd met onderhoudskosten en zakelijke lasten. Het eigenwoningforfait neemt echter niet het volledige inkomen in aanmerking wegens de vergelijking met de consument. Het inkomen uit de eigen woning dat wordt verondersteld met het eigenwoningforfait wordt belast in box 1 van de inkomstenbelasting. Tegenover dit inkomen mogen kosten worden afgetrokken voor hypotheekrente, overige kosten van geldleningen zoals eenmalige financieringskosten en een aftrek wegens geen of een geringe eigenwoningschuld – de Wet Hillen.

De huidige hoogte van het eigenwoningforfait volgt niet uit de oorspronkelijke berekeningswijze. De hoogte van het inkomen uit de eigen woning is namelijk in 1992 voor het laatst cijfermatig en inhoudelijk onderbouwd. Sindsdien is het percentage van het eigenwoningforfait geïndexeerd en meermaals beleidsmatig aangepast. Om deze reden is in het rapport 'Bouwstenen voor een beter en eenvoudiger belastingstelsel' geadviseerd om de inhoudelijke onderbouwing opnieuw te bezien. Het ministerie van Financiën en het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening hebben SEO Economisch Onderzoek gevraagd om deze analyse uit te voeren.

Het doel van het rapport is om met moderne statistische technieken de hoogte van het eigenwoningforfait te becijferen in overeenstemming met de oorspronkelijke berekeningswijze. We schatten de hoogte van huren en kosten van koopwoningen. We schetsen opties hoe het eigenwoningforfait aangepast zou kunnen worden op basis van deze schattingen. Voor de hoogte van de afslag voor het bestedingskarakter sluiten we aan bij de laatste getalsmatige onderbouwing van het eigenwoningforfait, omdat deze afslag enkel kwalitatief is vastgesteld en geen empirische onderbouwing kent. Aan het einde van dit rapport beschouwen we de gevolgen van varianten om het eigenwoningforfait aan te passen. De varianten zijn een technische exercitie om het eigenwoningforfait te herijken volgens de oorspronkelijke berekeningswijze. Dit rapport gaat niet in op welke andere mogelijkheden er zijn om de eigen woning te belasten en welke alternatieve definities van huur, kosten en het bestedingskarakter mogelijk zijn.

Dit hoofdrapport gaat gepaard met een achtergrondrapport. Het achtergrondrapport gaat in meer detail in op de wetgeschiedenis, definities van begrippen, empirische analyse van huren en kosten, de inkomenseffecten en de juridische analyse van de varianten.

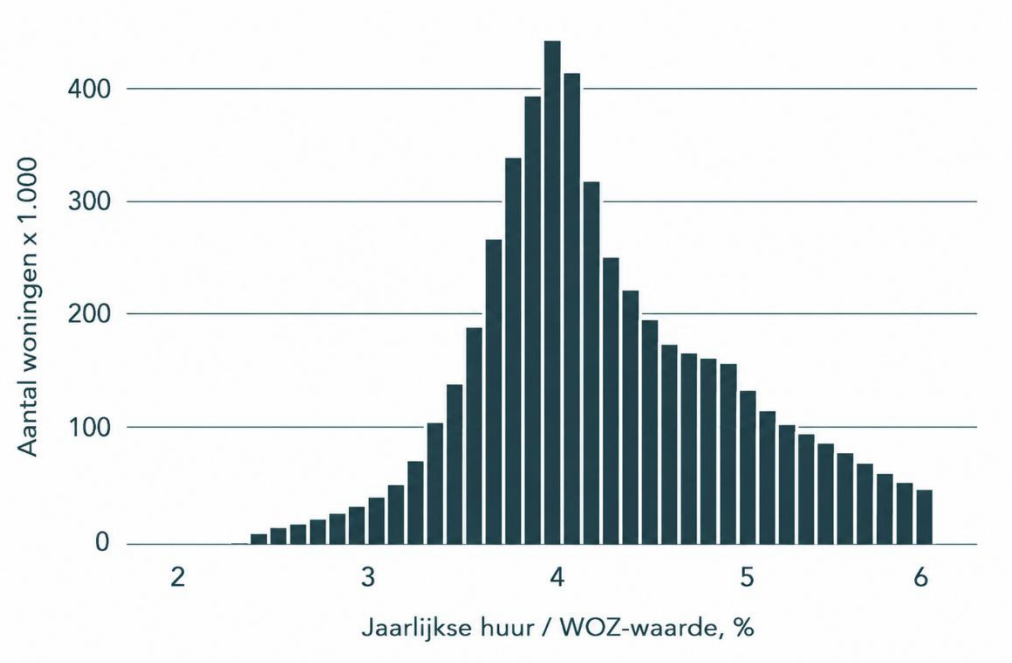
Huren en kosten

We schatten de aanvangshuurprijs van koopwoningen. De aanvangshuur is de kale huurprijs zonder huurprijsregulering bij het ingaan van een nieuwe huurovereenkomst. Schatten is het toepassen van statistische technieken om onbekende waarden te bepalen, in dit geval een zogeheten Random forest model. Het model verklaart ongeveer 70 procent van de variatie in huurprijzen; dit is een relatief sterke verklaringskracht. We gebruiken CBS-data van alle woningen in Nederland voor de analyse. We onderzoeken eerst bij middenhuur en vrije huurwoningen het verband tussen huurprijzen, woningkenmerken en locatie. De meest bepalende woningkenmerken voor de hoogte van de huur zijn de WOZ-waarde en de oppervlakte. De gevonden verbanden passen we toe op koopwoningen, met een huurbedrag per woning als resultaat.

Figuur 1.1 toont de verdeling van huren. De verdeling volgt uit een tal van factoren zoals locatie en specifieke woningkenmerken. Opties om met deze verdeling de veronderstelde huur binnen het eigenwoningforfait te actualiseren zijn:

- **Mediane huur als percentage:** de gedachte is dat er bij de middelste waarde in de verdeling evenveel woningen boven als onder dit punt zijn. De mediane huur is 3,8 procent van de WOZ-waarde. De gemiddelde afwijking tussen de aangenomen 3,8 procent en de geschatte waarde met het model is ongeveer 2.500 euro.
- **Vast bedrag met percentage:** de gedachte is dat de huur als aandeel van de WOZ-waarde gemiddeld lager is bij woningen met een hogere waarde wegens afnemende meeropbrengsten in woonconsumptie. Het gebruik van een vast bedrag leidt zo tot een meer nauwkeurige omschrijving van de verdeling: de gemiddelde afwijking neemt af naar ongeveer 1.600 euro. De optie is 6 duizend euro plus 2,5 procent van de WOZ-waarde.
- **Tiende percentiel:** de gedachte is dat er naar verwachting bezwaar en beroep volgt als het forfait voor een deel van de belastingplichtigen te hoog is. Een manier om het mogelijke bezwaar en beroep te verminderen is door de huur vast te stellen op een lager percentiel. Bij het tiende percentiel is de huur voor 90 procent van de mensen te laag in vergelijking met een forfait dat is gebaseerd op de mediane huur. Het tiende percentiel is 3,2 procent van de WOZ-waarde. Met het tiende percentiel schakelen we het niveau gelijk met de beoogde invulling van de vastgoedbijtelling in box 3, een forfait voor tweede woningen dat net zoals het eigenwoningforfait de economische huurwaarde als inkomen beschrijft.

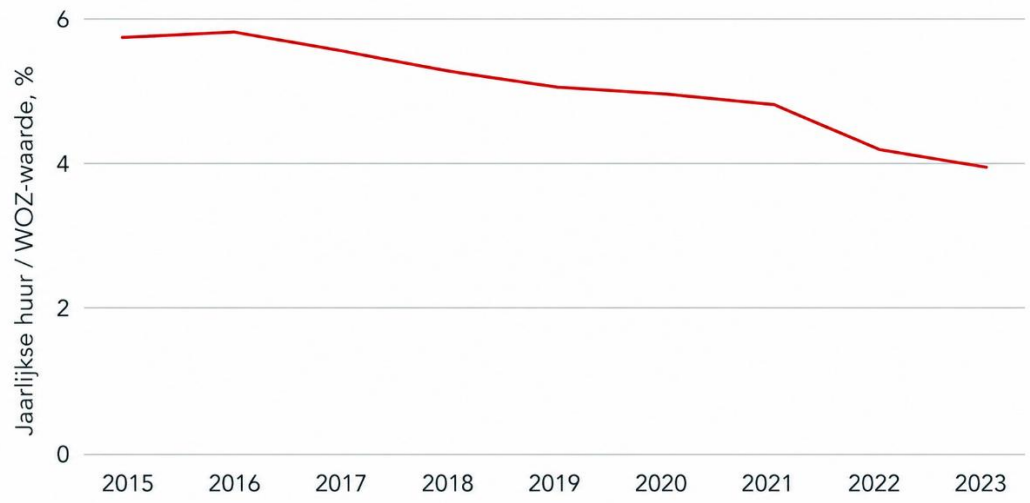
Figuur 1.1 Verdeling van huren

Bron: SEO Economisch Onderzoek, o.b.v. CBS-data

Figuur 1.2 laat zien dat de huur als aandeel van de WOZ-waarde is gedaald. De daling volgt uit een minder sterke toename van de aanvangshuren (teller) dan WOZ-waarden (noemer). Een waarschijnlijke oorzaak voor de daling vanaf 2015 is de afname van de hypotheekrente in deze periode. Bij een lagere rente kan een hogere waarde worden geboden voor een woning en neemt de benodigde huuropbrengst af door een daling van de rendementseis. Het eigenwoningforfaitpercentage is sterker gedaald dan de onderstaande figuur omdat de gemiddelde huur wordt gebruikt in de indexering van het percentage. De gemiddelde huur reageert namelijk minder snel op marktontwikkelingen dan aanvangshuren wegens onder meer indexeringsclausules en contractregulering.

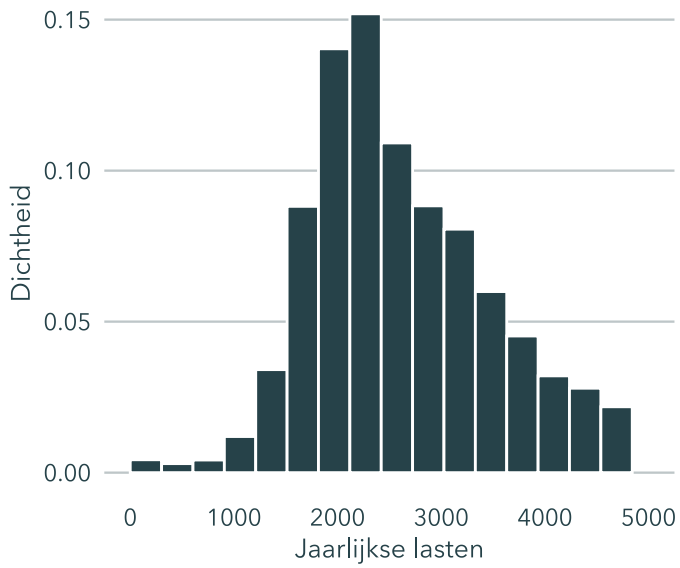
Figuur 1.2 De gemiddelde verhouding van jaarlijkse markthuur en WOZ-waarde over de tijd

Bron: SEO Economisch Onderzoek, o.b.v. CBS-data

Figuur 1.3 laat de verdeling van kosten zien. De kosten zijn onderhoudskosten en zakelijke lasten[1]. De gegevens zijn verzameld onder woningeigenaren binnen het CBS-budgetonderzoek. De hoogte van onderhoudskosten is sterk vergelijkbaar met jaarlijks verzamelde kostengegevens van woningcorporaties (Brink, 2025). Beide bronnen laten zien dat oppervlakte, woningtype en bouwjaar het meest bepalend zijn voor de hoogte van de kosten (zie achtergrondrapport). De WOZ-waarde is minder bepalend omdat locatie een sterk verklarende factor is voor woningwaarde en in mindere mate de fysieke kenmerken van een huis. Het uitsplitsen van kosten naar eigenschappen zoals oppervlakte is echter niet goed mogelijk met het huidige aantal observaties; dit zou meer gegevensverzameling vergen. De opties zijn net zoals bij de huur de mediane kosten van ongeveer 2.100 euro en het 90ste percentiel van ongeveer 4 duizend euro. De gedachte achter 90ste percentiel is het verkleinen van de kans dat huishoudens bezwaar aantekenen omdat hun werkelijke kosten hoger zijn dan het forfait.

Figuur 1.3 Jaarlijkse kosten (2023 prijzen - budgetonderzoek)

Bron: SEO Economisch Onderzoek, o.b.v. CBS-data

Bestedingskarakter

De invulling van het bestedingskarakter vraagt om nieuwe politieke weging. Het achtergrondrapport bevat de volledige historische schets over het ontstaan en verloop van het eigenwoningforfait. Uit deze schets komt naar voren dat de discussie over het bestedingskarakter vooral raakt aan de maatschappelijke aanvaardbaarheid van de heffing en verdelingsvraagstukken. De hoogte van de afslag voor het bestedingskarakter is dan ook kwalitatief gekozen door een politieke weging van de belangen op dat moment bij alle vier de keren dat het eigenwoningforfait getalsmatig is onderbouwd. In dit rapport reconstrueren we de overwegingen bij de gemaakte keuzes. Het actualiseren van de weging van deze overwegingen vraagt om een politieke keuze.

[1] Zakelijke lasten zijn verzekeringen, onroerendezaakbelasting en waterschapsbelasting. Het gaat om de verzekeringen die op de opstal zelf rusten, bijvoorbeeld voor stormschade. Overige verzekeringen zoals een inboedelverzekering blijven buiten beschouwing.

Uit de beleidsgeschiedenis komen twee overwegingen naar voren bij het vaststellen van het bestedingskarakter. [2] De eerste overweging is de niet-economische redenen om een woning te kopen. Het begrip niet-economische redenen houdt in dat de keuzes van een eigenaar-bewoner niet gemotiveerd zijn vanuit rendementsmaximalisering als eigenaar, maar ook een uitdrukking zijn van de afwegingen van de bewoner waarbij economische efficiënte geen of een ondergeschikt belang speelt – bijvoorbeeld emotionele binding. De tweede overweging is de noodzaak om in onderdak te voorzien omdat wonen een primaire levensbehoefte is. Welke woning kwalificeert als 'onderdak' is echter nooit geoperationaliseerd, bijvoorbeeld met een kwaliteitsmaatstaf zoals waarde of oppervlakte.

Het bestedingskarakter kan ingevuld worden als algemene procentuele verlaging, vrijstelling of als procentuele verlaging voor lagere woningwaarden. De algemene procentuele verlaging is vooral gestoeld op het argument van niet-economische overwegingen, omdat dit argument geen verband kent met de waarde van de woning. De insteek van een vrijstelling is om aan te sluiten bij de overweging van de noodzaak om in onderdak te voorzien. Een vrijstelling is een passende invulling omdat het belastingvoordeel behoort te eindigen zodra aan het criterium van 'onderdak' is voldaan. De procentuele verlaging voor lagere woningwaarden heeft als gedachte dat draagkracht een belangrijkere overweging vormt dan het bestedingskarakter bij hogere woningwaarden. Het eigenwoningforfait kent met deze redenatie momenteel een hoger percentage voor 'villa's', geoperationaliseerd als woningen met een waarde hoger dan 1.350.000 euro in 2026.

We operationaliseren deze drie varianten van het bestedingskarakter. De eerste variant is een procentuele verlaging gelijk aan de laatste onderbouwing van het eigenwoningforfait in 1992. Deze verlaging is 40 procent van het netto-inkomen. Het netto-inkomen is de huur verminderd met de kosten, uitgedrukt als aandeel van de WOZ-waarde. De tweede variant is een vrijstelling van 5200 euro. De hoogte van de vrijstelling is zodanig gekozen dat voor de mediane woningwaarde de belastingdruk is gelijk is aan de vrijstelling van 40 procent.[3] De reden voor deze keuze is om aan te sluiten bij de laatste onderbouwing. De derde variant houdt in dat het huidige onderscheid in twee percentages – villa's en overig - in stand blijft. Vanuit het oogpunt van juridische houdbaarheid stellen we het percentage voor villa's op de mediane huur, het verlaagde percentage volgt uit de eerder omschreven 10de huurpercentiel. Er zijn naast deze varianten andere zienswijzen op het bestedingskarakter denkbaar zoals het hanteren van een plafond, maar deze alternatieven vallen buiten de reikwijdte van dit rapport.

Varianten

Tabel 1.1 toont een overzicht van varianten. De keuze om te komen tot de varianten zijn in de bovenstaande secties toegelicht. De varianten bestaan uit drie opties voor huren, twee opties voor kosten en drie invullingen van het bestedingskarakter. De opties voor het bestedingskarakter kunnen ook gecombineerd worden met een andere invulling van het huurbegrip; deze zijn enkel om het aantal varianten beperkt te houden bij de mediane huur ondergebracht. De villabelasting is alleen onderdeel van optie 3 omdat een hoger tarief dan overige woningen waarschijnlijk niet juridisch houdbaar is bij de andere varianten. De onderstaande paragrafen beschouwen de gevolgen van de varianten.

---

[2] We laten de meer principiële visie buiten beschouwing dat de voordelen uit de eigen woning als geheel niet de heffing betrokken zouden moeten worden, gelet op dat actualiseren het doel van dit rapport is.

[3] In het achtergrondrapport illustreren we dat een vrijstelling voor een benadering van een minimaal beschikbare koopwoning van ongeveer 40 – 60 m2 ongeveer twee keer hoger zou zijn dan 5200 euro. Als de politieke wens is dat een minimale woning van voldoende omvang is om een groot gezin te huisvesten, dan is deze grens nog hoger.

Tabel 1.1 Overzicht varianten

Variant	Huur	Kosten	Bestedingskarakter
1. Huur met vast bedrag en percentage, mediane kosten	6000 + 2,5% * WOZ	2100	
2. Mediane huur, mediane kosten	3.8%* WOZ	2100	
2a. met bestedingscorrectie	3.8%* WOZ	2100	40% afslag op huur min kosten
2b. met vrijstelling	3.8%* WOZ	2100	5200 vrijstelling
3. Huur 10de percentiel, kosten 90ste percentiel	3.2%* WOZ	4000	
3c. met villabelasting op mediane huur	3.2% * WOZ, 3,8% voor villa's met een WOZ-waarde boven 1,35 mln. euro	4000	Onderscheid villa en overig

Bron: SEO Economisch Onderzoek

Tabel 1.2 laat voor enkele voorbeeldwoningwaarden zien welk percentage eigenwoningforfait volgt uit de varianten. De percentages zijn in alle varianten hoger dan de huidige invulling van het eigenwoningforfait. De totale belastingdruk op de eigen woning is aanzienlijk lager dan deze percentages. De belastingdruk op de eigen woning hangt namelijk ook af van de verdeling over fiscale partners, de Wet Hillen, de hypotheekrenteaftrek en het inkomensniveau. De volgende paragrafen gaan hierop in.

Tabel 1.2 Eigenwoningforfait varianten bij voorbeeldwoningwaarden

	Woningwaarde			
	€ 300.000	**€ 500.000**	**€ 800.000**	**€ 1.400.000**
Huidig	0,35%	0,35%	0,35%	0,42%
Variant 1	3,80%	3,28%	2,99%	2,78%
Variant 2	3,10%	3,38%	3,54%	3,65%
Variant 2A	1,86%	2,03%	2,12%	2,19%
Variant 2B	1,37%	2,34%	2,89%	3,28%
Variant 3	1,87%	2,40%	2,70%	2,91%
Variant 3C	1,87%	2,40%	2,70%	2,94%

Bron: SEO Economisch Onderzoek

Tabel 1.3 geeft een voorbeeldberekening voor variant 2a. In deze berekening is te zien dat het belastbaar inkomen uit de eigen woning voor een koppel in variant 2a op jaarbasis toeneemt met circa 5.800 euro. Daarbij zijn we uitgegaan van een WOZ-waarde van 500 duizend euro en 7 duizend euro aan aftrekbare hypotheekrente. De toename in het belastbaar inkomen uit de eigen woning is kleiner dan de toename in het eigenwoningforfait. Dit komt door de Wet Hillen. Deze dempt namelijk het inkomenseffect van een hoger eigenwoningforfait. Het eigenwoningforfait min de Wet Hillen, als percentage van de WOZ-waarde, is met 1,5% dan ook veel kleiner dan de 3,8% uit de formule in Tabel 1.1. Door de afbouw van de Wet Hillen verdwijnt dit dempende effect op termijn. Zonder Wet Hillen zou het eigenwoningforfait van dit voorbeeldhuishouden ongeveer 2,0% van de WOZ-waarde

bedragen. Uitgaande van een gelijke verdeling van het belastbare inkomen uit de eigen woning tussen de twee partners, leidt variant 2a uiteindelijk tot een hogere lastendruk voor de hoofdkostwinnaar van dit voorbeeldhuishouden van ongeveer 1.200 euro op jaarbasis.

Tabel 1.3 Voorbeeldberekening variant 2a

	Huidig	Variant 2a	Verschil
Eigenwoningforfait	1.750 *= 0,35%*500.000*	10.140 *= 60%*(3,8%*500.000 – 2.100)*	8.390
Belastbaar inkomen uit eigen woning voor Wet Hillen	-5.250 *= 1.750 – 7.000*	3.140 *= 10.140 – 7.000*	8.390
Wet Hillen	0	2.617 *= 83,33333%*(10.140 – 7.000)*	2.617
Belastbaar inkomen uit eigen woning na Wet Hillen	-5.250	523 *= 3.140 – 2.617*	5.773
Ewf – Wet Hillen als % van WOZ	0,35% *= (1.750 – 0) / 500.000*	1,50% *= (10.140 – 2.617) / 500.000*	
Inkomstenbelasting Box 1	13.803 *= 36,93%*(40.000 – 5.250/2)*	14.869 *= 36,93%*(40.000 + 523/2)*	
Heffingskortingen	7.075 *= 2.173 + 4.902*	6.899 *= 1.997 + 4.902*	-176
Netto inkomen	33.272 *= 40.000 – 13.803 + 7.075*	32.030 *= 40.000 – 14.869 + 6.899*	-1242

Bron: SEO Economisch Onderzoek

Noot: Deze voorbeeldberekening gaat uit van een hypothetisch huishouden in 2023, bestaande uit twee fiscale partners, woonachtig in een woning met een WOZ-waarde van 500 duizend euro en een aftrekbare hypotheekrente van 7 duizend euro. We gaan uit van een jaarinkomen van 40 duizend euro voor de hoofdkostwinnaar (waar de voorbeeldberekening betrekking op heeft) en van een gelijke verdeling van het belastbaar inkomen uit eigen woning tussen de fiscale partners.

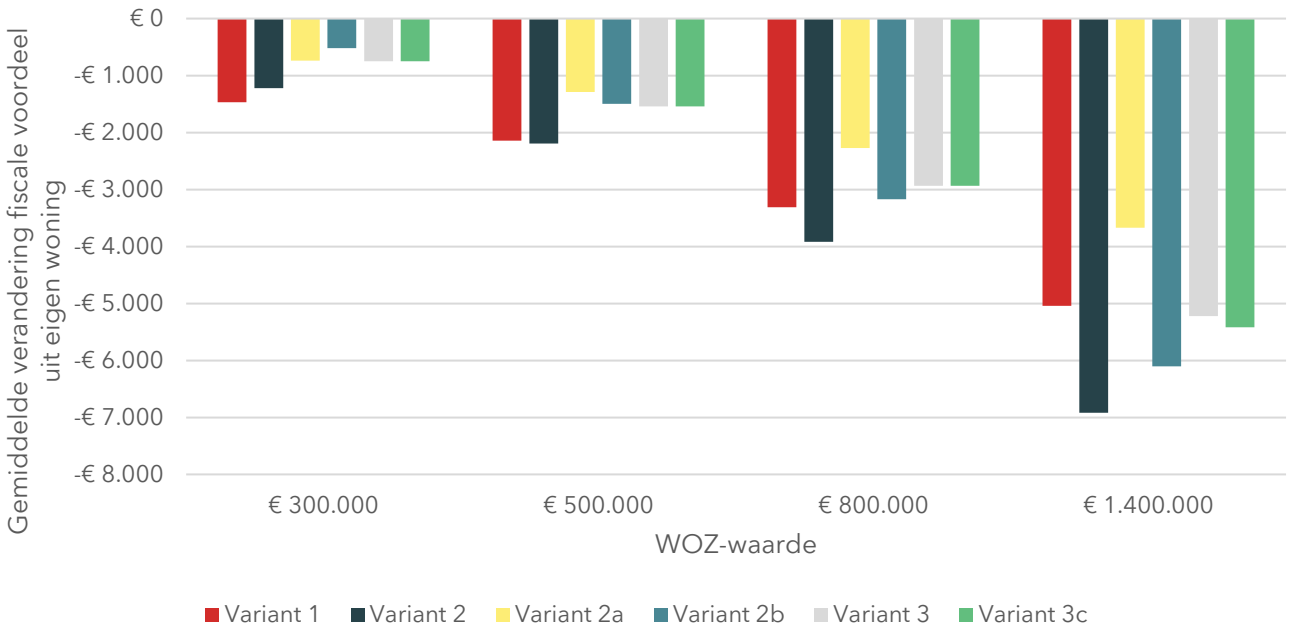
De werking van de woningmarkt is het meest gebaat bij het achterwege laten van een afslag voor het bestedingskarakter. Een eigenwoningforfait dat lager is dan het werkelijke economische voordeel leidt tot een lagere belastingdruk op koopwoningen dan op huurwoningen. Een verschil in belastingdruk verstoort de beslissing om te huren of kopen. De invulling van huur en kosten binnen het eigenwoningforfait zorgt voor beperkte verschillen in belastingdruk. Met name de keuze om een afslag te hanteren voor het bestedingskarakter belemmert zodoende de werking van de woningmarkt. Er is niet onderzocht hoe de kansen van verschillende huishoudens op de koopwoningmarkt veranderen als gevolg van de verschillende varianten, bijvoorbeeld de toegankelijkheid van de koopwoningmarkt voor starters. Opties om de waardeontwikkeling van woningen te belasten zijn eveneens geen onderdeel van dit rapport. De keuze om de waardeontwikkeling van de woning al dan niet te belasten, is mede bepalend voor de wenselijke hoogte van het eigenwoningforfait vanuit woningmarktperspectief.

De fiscaal-juridische risico's van de varianten zijn gezien de huidige stand van de jurisprudentie bescheiden, een aandachtspunt is evenwel de mate waarin het eigenwoningforfait de werkelijke voordelen benadert. Hoewel belastingplichtigen belastingheffing over de veronderstelde niet vrij besteedbare voordelen van de eigen woning niet als legitiem beschouwen omdat het botst met hun visie over een eerlijke lastenverdeling, is in strikt juridische zin geen sprake van een inbreuk op het eigendomsrecht of een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Voor zover er momenteel sprake is van een mogelijk ongelijke behandeling tussen woningbezitters door een hoger percentage voor villa's of een lager tarief ten opzichte van de vastgoedbijtelling in box 3, verkleinen alle varianten deze verschillen en dus de daaraan gekoppelde juridische risico's. Aandachtspunt is evenwel dat het gebruik van een afslag voor het bestedingskarakter of een voorzichtigheidsmarge een heldere inhoudelijke en getalsmatige onderbouwing vereist om zowel legitimiteitsrisico's als juridische risico's te beperken gerelateerd aan de vereiste dat een forfait de werkelijkheid zo veel mogelijk dient te benaderen en geen willekeur mag bevatten. Een invulling van huren en kosten die zo goed mogelijk aansluit bij de actuele empirische werkelijkheid beperkt ook risico's gerelateerd aan dit werkelijkheidsvereiste.

De lastendruk neemt bij alle varianten in verschillende mate toe. Figuur 1.4 toont de gesimuleerde effecten van de varianten op het fiscale voordeel uit de eigen woning. Het fiscale voordeel bestaat uit het eigenwoningforfait verminderd met hypotheekrenteaftrek en de Wet Hillen. Het hanteren van een vast bedrag in het huurbegrip (variant 1) sluit beter aan bij de economische werkelijkheid, maar leidt wel ten opzichte van een uniform percentage (variant 2) tot hogere belastingdruk voor mensen met een lagere woningwaarde. Een vergelijkbaar beeld komt naar voren bij het vergelijken van de bestedingscorrectie ingevuld als vrijstelling (variant 2b) met de bestedingscorrectie ingevuld als procentuele verlaging (variant 2a). De varianten met een voorzichtigheidsmarge (3 en 3c) vallen wat betreft effect op de lastendruk tussen de eerdergenoemde varianten in. Bij het in stand laten van de villabelasting (3c) is de progressiviteit van de percentages duidelijk zichtbaar voor de hoogste WOZ-waardes. Voor de simulaties hebben we gebruikgemaakt van een eerder ontwikkeld microsimulatiemodel (Van Berkel et al., 2025). Het model gaat uit van de situatie in 2023, omdat dit het laatste jaar is met volledige data.

Figuur 1.4 Verandering lastendruk varianten eigenwoningforfait per jaar

Bron: SEO Economisch Onderzoek o.b.v. CBS-data

“Met wetenschap naar weloverwogen keuzes

SEO Economisch Onderzoek doet onafhankelijk toegepast onderzoek in opdracht van overheid en bedrijfsleven. Ons onderzoek helpt onze opdrachtgevers bij het nemen van beslissingen. SEO Economisch Onderzoek is gelieerd aan de Universiteit van Amsterdam. Dat geeft ons zicht op de nieuwste wetenschappelijke methoden. We hebben geen winstoogmerk en investeren continu in het intellectueel kapitaal van de medewerkers via promotietrajecten, het uitbrengen van wetenschappelijke publicaties, kennisnetwerken en congresbezoek.

SEO-rapport 2025-155
ISBN 978-90-5220-587-8

Informatie & Disclaimer
SEO Economisch Onderzoek heeft op de verkregen informatie en data geen onderzoek uitgevoerd dat het karakter draagt van een accountantscontrole of due diligence. SEO is niet verantwoordelijk voor fouten of omissies in de verkregen informatie en data.

Copyright © 2026 SEO Amsterdam.
Alle rechten voorbehouden. Het is geoorloofd gegevens uit dit rapport te gebruiken in artikelen, onderzoeken en collegesyllabi, mits daarbij de bron duidelijk en nauwkeurig wordt vermeld. Gegevens uit dit rapport mogen niet voor commerciële doeleinden gebruikt worden zonder voorafgaande toestemming van de auteur(s). Toestemming kan worden verkregen via secretariaat@seo.nl.

seo • economisch onderzoek

Roetersstraat 29
1018 WB, Amsterdam

+31 20 399 1255
secretariaat@seo.nl
www.seo.nl